

3) Mennyiben sérti a szolgáltatások és a verseny szabadságát védelmező közösségi jogi rendelkezéseket, különösen az EK-Szerződés 81., 85. és 86. cikkével együtt olvasott 49., 50. és 87. cikkét vagy a közösségi jog egyéb rendelkezéseit a Sozialgesetzbuch-Arbeitsförderung harmadik könyve (SGB III.) 421. § (1) bekezdése második mondatának olyan értelmezése, amely szerint társadalombiztosítás-köteles foglalkoztatás alá csak a Sozialgesetzbuch hatálya alá tartozó foglalkoztatás tartozik?

4) a) A 3. kérdésben leírt esetleges jogsértést elkerülendő, mennyiben lehetséges és szükséges a rendelkezés közösségi joggal összeegyeztethető értelmezése?

b) Ha nem lehetséges és szükséges a rendelkezés közösségi joggal összeegyeztethető értelmezése: mennyiben sérti az SGB III. 421. § (1) bekezdésének második mondata a közösségi jogi rendelkezéseket, amennyiben nem védi a munkavállalók szabad mozgását?

(¹) HL L 257., 2. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. május 13-án benyújtott kereset

(C-209/05. sz. ügy)

(2005/C 171/18)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: Maria Condou és Wolfgang Bogensberger, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. május 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

a) állapítsa meg, hogy mivel megtagadja a vízumot azon harmadik országbeli állampolgároktól, akik olyan uniós polgárok családtagjai, akik a szabad mozgásra vonatkozó jogukat érvényesítik, az Osztrák Köztársaság nem teljesíti a 64/221/EGK irányelv (¹) 6. és 8. cikkéből eredő kötelezettségeit,

– nem közli pontosan, kellő részletességgel és teljes mértékben az okokat, akkor sem, ha a nemzetbiztonság érdekei ezek közlésével nem állnak ellentétben;

– az érintetteknek nem biztosít ugyanolyan jogorvoslati lehetőségeket a vízum kiadását elutasító megtagadó határozattal szemben, mint amelyeket a saját állampolgárainak biztosít a közigazgatási határozatokkal szemben.

b) kötelezze az alperest, az Osztrák Köztársaságot, a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 64/221/EGK irányelv a közrend, a közbiztonság vagy a közegészség által indokolt különleges intézkedések vonatkozásában különböző kötelezettségeket ír elő a tagállamoknak a személyi hatályuk alá tartozó személyek vonatkozásában, különös tekintettel a határozat indokolására és a határozattal szemben fennálló jogorvoslatokra. A nevezett irányelv 6. cikke szerint az érintettel közölni kell azokat a közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi indokokat, amelyek alapján egy uniós állampolgár hozzátartozójának tartózkodási engedélyét elutasították. A 8. cikk szerint a vízum kiadását elutasító határozat ellen az érintettek ugyanolyan jogorvoslati lehetőségekkel kell rendelkeznie, mint amelyeket az adott állam polgárainak biztosítottak a közigazgatási határozatokkal szemben.

A Bizottság szerint az osztrák idegenrendészeti törvény egyes rendelkezései nem felelnek meg az irányelv által felállított, fent említett közösségi jogi követelményeknek.

A törvény 93. §-ának (2) bekezdése szerint csak a fél írásbeli vagy írásba foglalt kérelmére hozott határozatot kell írásba foglalni és elegendő az indokolásban csak az irányadó törvényi rendelkezéseket felsorolni. Az irányelv 6. cikke szerint azonban a tagállamoknak automatikus indokolási kötelezettsége áll fenn: az indokolásnak sem a sürgősségtől, sem pedig az érintettek kérelmeitől nem szabad függnie. Az alkalmazott jogszabályi helyek puszta megjelölése továbbá nem elégíti ki egy indokolás követelményeit: egy elutasító határozat esetén az igénybe vett jogszabályi rendelkezésekre való egyszerű utalás nem nyújt kielégítő információt a megtagadás indokairól. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából is az következik, hogy pontos, kellő részletességű és teljes mértékű indokolás szükséges azért, hogy az érintett a számára hátrányos határozat ellen védekezhessen és érdekeit megfelelően érvényesíthesse.

Az osztrák idegenrendészeti törvény 94. §-ának (2) bekezdése szerint nem megengedett a vízum megtagadása vagy érvénytelenné nyilvánítása elleni fellebbezés. Ez a rendelkezés sérti az irányelv 8. cikkéből eredő kötelezettséget, amely szerint az érintettek ugyanolyan jogorvoslati lehetőségeket kell biztosítani, mint amelyeket az adott állam polgárainak biztosítanak a közigazgatási határozatokkal szemben, függetlenül attól, hogy közigazgatási hatóságok vagy bíróságok előtti jogorvoslatról van szó. Nem helytálló az Osztrák Köztársaság azon érvelése, miszerint a jogorvoslati lehetőség kizárása egy ilyen összefüggésben azért indokolt, mert sem a vízum megtagadásának, sem érvénytelenné nyilvánításának nincs az egyes aktuson túlmutató hatása, és egy új kérelem benyújtása gyorsabban célhoz vezet, mint a határozat elleni jogorvoslat. Egy új kérelem benyújtása ugyanis magában hordja annak veszélyét, hogy a tartalmilag helytelen határozatot pusztán megismétlik.

(¹) HL L 56., 850. o.

- a 24. cikk (1) bekezdésébe ütköző módon az ásványi nyersanyagokról szóló, illetve a lőszerokról és robbanóanyagokról szóló szövetségi törvényekkel, valamint a salzburgi villamosenergia-gazdálkodási törvénnyel kapcsolatban nem fogadta el az irányelv átültetéséhez szükséges rendelkezéseket;
- Burgenland, Salzburg, Stájerország és Tirol tartományok esetében nem ültette át a külső vészhelyzeti tervekre vonatkozó 11. cikket;
- Felső-Ausztria tartomány esetében nem ültette át az irányelv 12. cikkét, és
- Burgenland, Felső-Ausztria, Tirol és Vorarlberg tartományok esetében nem ültette át az irányelv 8. cikke (2) bekezdésének b) pontját,

illetve ezek közül egy esetben sem értesítette a Bizottságot az irányelv átültetése érdekében megtett intézkedésekről.

2) kötelezze az Osztrák Köztársaság a költségek viselésére.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. május 25-én benyújtott kereset

(C-226/05. sz. ügy)

(2005/C 171/19)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Dr. Bernhard Schima ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. május 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv (¹) maradéktalan átültetésével kapcsolatos kötelezettségeit, mivel

Jogalapok és fontosabb érvek:

A veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelv 24. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok a hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül, azaz 1999. február 3-ig kötelesek átültetni az irányelvet. Ausztriában az irányelv átültetésére részben a Szövetség, részben a tartományok kötelesek.

A Bizottság álláspontja szerint az Osztrák Köztársaságban az irányelv átültetése hiányos, illetve nem kielégítő, fontos területeken vannak szabályozási hézagok, és az átültető rendelkezések részben elmaradnak az irányelv által előírt követelményektől.

A szövetségi jog szintjén az ásványi nyersanyagokról szóló, illetve a lőszerokról és robbanóanyagokról szóló törvények vonatkozásában nem került még sor az irányelv átültetésére, tartományi szinten pedig a salzburgi villamosenergia-gazdálkodási törvény vonatkozásában.

Az irányelv 11. cikkének (1) bekezdése – külső vészhelyzeti terv készítése az üzemem kívül végrehajtandó intézkedésekről – nem került átültetésre Burgenland, Salzburg, Stájerország és Tirol tartományok esetében.